

Кожну хвилину людина винищує вид тварин на Землі

ПІДГОТУВАЛИ СТУДЕНТКИ КДКЕТ
ГРУПИ ПТБ-16-1
КОНДРАШЕВА В.Д.
ЛЕВЧЕНКО С.С

Причини вимирання видів:

1. Втрата середовища проживання

Більшість видів тварин потребують певної території, на якій вони можуть добувати їжу, розмножуватися і рости потомство, а також розширити свою популяцію. Один птах може задовольнятися гілкою високого дерева, в той час як великі хижі ссавці (наприклад, бенгальські тигри) вимірюють свої володіння в квадратних кілометрах. Оскільки людська цивілізація невблаганно розширюється на дику природу, природні місця існування зменшуються, тим самим обмежуючи і скорочуючи популяції тварин, що робить їх більш сприйнятливими до впливу інших факторів зникнення.

2. Відсутність генетичної різноманітності

Після того, як скорочується чисельність виду, залишається невеликий вибір вільних партнерів, і відповідне відсутність генетичної різноманітності. Це означає, що набагато краще вийти заміж за абсолютно незнайому людину, ніж за двоюрідного брата, так як ви ризикуєте отримати генетично здорове і сприйнятливие до захворювань потомство. Хорошим прикладом, є африканський гепард, що страждає через різке скорочення чисельності від низької генетичної різноманітності, тим самим скорочуючи стійкість виду до виживання.

3. Брак їжі

Масове голодування є швидкою, односторонньою і безпомилковою дорогою до вимирання, тим більше, що ослаблені голодом популяції, більш уразливі перед хворобами і хижаками. Наприклад, уявіть, що вчені знайшли спосіб назавжди ліквідувати малярію, винищивши всіх комарів з лиця Землі. На перший погляд, це може здатися гарною новиною для людей, але згадайте ефект доміно. Всі істоти, які харчуються комарами (наприклад, кажани і жаби) вимруть, а слідом за ними тварини, що живлять кажанами і жабами, і так далі вниз по харчовому ланцюгу. Погодьтеся, не самий благополучний сценарій.

4. Забруднення

Морські тварини, такі як риби, тюлені, корали і ракоподібні надзвичайно чутливі до слідів токсичних хімічних речовин в озерах, річках, морях і океанах. Різка зміна рівня кисню, викликане промисловим забрудненням, може привести до зникнення багатьох популяцій водних тварин. Хоча фактів підтверджують зникнення цілих видів від екологічних лих (таких як розлив нафти) немає, постійний вплив забруднення здатне робити рослини і тварин більш сприйнятливими до інших загроз з цього списку.

5. Людина

Ми стали причиною екологічного спустошення за короткий період часу, винищивши цілі види тварин.

- Ми займаючись винищенням лісів - знищили території де вони могли добувати собі їжу, розмножуватися і продовжувати збільшувати свою популяцію.
- Ми забруднюючи моря та ліси - таким чином вбиваємо їх різними інфекціями і зменшуємо популяції земних і морських видів.
- Ми продовжуємо займатися браконьерством знаючи, що порушуємо законодавство про охорону навколишнього середовища - продовжуємо винищувати види, навіть з **Червоної Книги**. Полючі на їхнє хутро, бивні, м'ясо тощо.

Винищуючи один вид - ми знищуємо інший.
Таким чином ми можемо знищити харчовий
ланцюг.

Браконьєрство

Браконьєрство (від фр. braconnage) — незаконне добування природних ресурсів. Раніше термін «браконьєрство» стосувався тільки незаконного полювання і риболовлі, проте в даний час під браконьєрством розуміють також незаконну рубку лісу, незаконний збір рослин з *Червоної книги*, незаконний видобуток піску, гравію тощо.

Браконьєрство зараз карається законами більшості країн світу. В Україні це Закони: «Про тваринний світ», «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про захист тварин від жорстокого поводження». Діють і правила мисливства, рибальства та інші законодавчі й нормативні акти.

Значною мірою з браконьєрством бореться міжнародна організація «Грінпіс», українські організації «Національний екологічний центр України», «ЕкоКлуб «Зелена Хвиля»», «Київський еколого-культурний центр», «Громада Рибалок України» та ін.

Головною проблемою є відсутність розуміння у влади, суспільства та ЗМІ необхідності збереження дикої фауни, флори, інших природних ресурсів та боротьби з браконьєрством як небезпечним соціальним явищем. Не менш важливими проблемами є: відсутністю ефективною єдиною державною природоохоронною інспекцією, різке ослаблення правоохоронних відомств і судових органів в галузі охорони природи, суперечливість природоохоронного законодавства, фактичне заохочення державою практики хижацької видобутку тваринного і рослинного світу (особливо в системі державних агентств лісових або рибних ресурсів України). Само природокористування в країні має дуже високий рівень криміналізації. Україна не контролює нею ж підписані Міжнародні природоохоронні Конвенції (наприклад, щодо охорони вовка, першоцвітів, дельфінів), недостатньо фінансує охорону природи в цілому.

Браконьєрство в Україні

Сучасне браконьєрство при його масовості, технічній озброєності, безкарності і постійному лавиноподібному зростанні давно перетворилося на одне з потужних і впливових злочинних формувань, що представляє загрозу національній екологічній безпеці України.

В даний час в країні постійно браконьєрствує 1-2 млн чоловік, при цьому в рік відбувається до 15 млн випадків браконьєрства. Щорічно в Україні затримується 150 тис. браконьєрів, але розкривання випадків браконьєрства становить всього близько 1%.

Від браконьєрів тварин не рятує навіть *Червона книга*. Чисельність занесених до неї ведмедів за останні 10 років скоротилася в 2 рази, а зубрів — у 3,2 рази. За 15 років браконьєри вбили близько 1 тис. червонокнижних зубрів, однак кримінальних справ за цей період було порушено всього три. Решта пішли від відповідальності. Багато в чому завдяки браконьєрству 73% риб, 46% звірів та 56% видів птахів України зараз перебувають в несприятливому стані. Як соціальне зло, браконьєрство тісно пов'язане з іншими злочинними діями — контрабандою та незаконною торгівлею живим товаром, корупцією, бандитизмом, крадіжками, організованою злочинністю.

У своїй основі браконьєрство має моральну деградацію, падіння моральності, ідеологію вседозволеності, безкарності, правового нігілізму і можливості заробляти на аморальних речах («ніхто не має права заважати мені заробляти гроші будь-яким шляхом»). Браконьєрство грубо порушує права дикої флори і фауни на існування.

Тварини під загрозою зникнення

Амурський тигр - один з найбільш малочисельних підвидів тигра, і його максимальна чисельність на сьогоднішній день оцінюється в 530 особин. Вимирання амурських тигрів настільки турбує екологів, що вони неодноразово подавали в уряд звернення про посилення охорони. Тигри по масі поступаються тільки білому і бурому ведмедам. Шерсть, яка у амурських тигрів значно густіше, ніж у інших. У зимовий час шерсть помаранчева, а живіт білий. Інша відмінна риса амурського тигра - товстий (близько 5 см) шар жиру на животі, що захищає від крижаного вітру. Все разом - шерсть і жировий шар - створюють відмінну «броню», завдяки якій амурські тигри можуть існувати в екстремальних умовах. Маса амурського тигра може досягати 200 - 250 кг, зріст більше метра, а довжина тіла - три метри і більше, не враховуючи хвоста. Самки, як правило, трохи менше самців. Мисливців приваблювала насамперед шкура тигра - пухнаста і з красивим малюнком. Відомо, що в першій половині ХХ століття амурських тигрів налічувалося всього 30 - 40 особин. Тому в той час були зроблені жорсткі заходи, спрямовані на боротьбу з бракон'єрами. Цікаві заходи охорони амурських тигрів прийняті в Китаї. За вбивство тварини там засуджують до смертної кари. Додаткові заходи охорони амурських тигрів включають заборону на відстріл кабанів, оленів та інших копитних в місцях, де проживають охоронювані хижаки.

Червоний вовк

Покинути обжиту територію їх може змусити тільки виснаження кормової бази і велика кількість снігу. Полювання на червоного вовка суворо заборонено. Популяція виду швидко скорочується. Зараз практично у всіх регіонах проживання хижака створюють заповідники, де організують відповідні умови для життя вовків. Є надія, що подібні заходи допоможуть врятувати вид.

Вони можуть нападати як на великих тварин - антилоп, оленів, биків, так і на маленьких - гризунів і ящірок. Так як червоні вовки воліють полювати зграєю, то вбити велике тварина для них не складе Кілька поколінь об'єднуються в зграю.

Популяція червоних вовків дуже низька, на це є кілька причин. По-перше, діяльність людини. Люди скоротили чисельність оленів і косуль, які є основою раціоном вовків.

По-друге, зниження популяції відбувається через активне розмноження сірого вовка, який вважається ворогом червоних вовків. Червоні вовки страждають від переслідувань з боку людини. На них полюють, позбавляють місце проживання. Зовсім недавно ці хижаки були досить широко поширені. Але безліч чинників сприяли тому, що вид скоротився в рекордні терміни.

Як і багатьом іншим тваринам червоний вовк потребує допомоги

Білого медведя

Його тіло і навіть підошви лап покриває густий щільною шерстю, яка допомагає переносити суворий клімат. Також шерсть захищає від промокання.

Довжина тіла ведмедя більше 200 см, вага від 200 до 400 кг, але відомі випадки, коли дорослий самець важить майже тонну. Основною здобиччю ведмедів стають тюлені, яких хижаки підстерігають біля лунок. Крім тюленів, білі ведмеді харчуються рибою, пташенятами, падлом. Може полювати на великих тварин, таких як моржі. Влітку може вживати ягоди морошки, водорості, пагони верби і листя осоки.

У природних умовах білому ведмедю не загрожує ніхто, крім людини. Так як ці тварини дуже цікаві, то відомо багато випадків коли вони заходили в населені пункти або підходили близько до кораблям, стаючи легкою здобиччю для мисливців. Великою загрозою для білих ведмедів є браконьєри, які можуть полювати на ведмежат. Також на зменшення чисельності впливає забруднення навколишнього середовища. Це призводить до зниження репродуктивності, знижує імунітет і затримує розвиток тварин. Це призвело до зменшення популяції тюленів, моржів, які є основою харчування білих ведмедів. З цих причин охорона цієї тварини має велике значення.

Заходи для збереження видів

Необхідні заходи для Боротьба з браконьерством

- Припинити відомственність державних природоохоронних служб, об'єднавши всі відомчі інспекції — рибну, мисливську, лісову, екологічну — в одну природоохоронну інспекцію.
- У системі МВС створити екологічну міліцію.
- Повернути право громадським рибним, лісовим, мисливським інспекторам складати протоколи за ст. 85 (порушення правил полювання та риболовлі) Кодексу України про адміністративні правопорушення.
- Розпочати підготовку та перепідготовку кадрів держінспекторів з охорони живої природи у вузах і коледжах.
- Прирівняти державні інспекторські природоохоронні служби до правоохоронних органів, забезпечити їх необхідною сучасною технікою, пальним, формою, зброєю.
- Створити систему невідворотності покарання за браконьерство.
- У Правилах любительського і спортивного рибальства заборонити використання підводних рушниць у внутрішніх водоймах України. Заборонити застосування для мисливських цілей напівавтоматичної нарізної зброї, виготовленої на базі військових зразків («Тигр», «Архар» тощо).
- Ввести 10-річний мораторій на науковий лов осетрових в Азовському і Чорному морях.
- Активно використовувати ЗМОП та інші озброєні підрозділи міліції для боротьби з браконьерством.
- Почати вивчення психологічних, соціальних, правових, економічних, вікових, екологічних аспектів браконьерства та розробку заходів по боротьбі з ним.